

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/13/2017
Identifikačné číslo spisu:	1514205958
Dátum vydania rozhodnutia:	27.07.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Darina Ličková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1514205958.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený advokátkou JUDr. Andreou Cvikovou, Kubániho 16, Bratislava, proti žalovanému Z. Y., nar. XX. B. XXXX, XXX XX V. XX, právne zastúpený advokátkou JUDr. Alžbetou Slašťanovou, Námestie Matice slovenskej 6, Žiar nad Hronom, o zaplatenie 13.198 eur s príslušenstvom na základe zmenky, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 23. februára 2016, č. k. 2CoZm/117/2015-69, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Súd prvej inštancie rozsudkom z 18. marca 2015 č. k. 3CbZm /493/2014-44 prvým výrokom zmenkový platobný rozkaz č. k. 1Zm/162/2014-11 z 30. júla 2014 v časti zmenkovej sumy 5.616 eur, v časti 6% úroku zo sumy 5.616 eur od 20. februára 2014 do zaplatenia, v časti zmenkovej odmeny 18,72 eur, a v časti náhrady trov 440,29 eur zrušil a v tejto časti konanie zastavil. Druhým výrokom zmenkový platobný rozkaz č. k. 1Zm/162/2014-11 z 30. júla 2014 v časti zmenkovej sumy 7.582 eur, v časti 6% úroku zo sumy 7.582 eur od 20. februára 2014 do zaplatenia, v časti zmenkovej odmeny 25,27 eur, a v časti náhrady trov 1.043,41 eur ponechal v platnosti. Tretím výrokom žalobcovi náhradu trov námietkového konania nepriznal.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že zmenkovým platobným rozkazom 1Zm/162/2014-11 z 30. júla 2014 uložil žalovanému ako zmenkovému dlžníkovi povinnosť zaplatiť žalobcovi ako prvému majiteľovi zmenky zmenkovú sumu 13.198 eur s úrokom 6 % od 20. februára 2014 do zaplatenia, zmenkovú odmenu 43,99 eur a náhradu trov konania 1.483,14 eur.

3. Žalovaný podal v zákonnej lehote proti zmenkovému platobnému rozkazu námietky a žiadal zmenkový platobný rozkaz zrušiť s odôvodnením, že predmetná blankozmenka zabezpečovala spotrebiteľský úver a

odporca si predmetný úver bral ako živnostník nie na podnikateľské účely, ale výhradne pre svoju osobnú potrebu.

4. Žalobca na pojednávaní vzal návrh v časti o zaplatenie zmenkovej sumy 5.616 eur, v časti 6% úroku zo sumy 5.616 eur od 20. februára 2014 do zaplatenia, v časti zmenkovej odmeny 18,72 eur, a v časti náhrady trov 440,29 eur späť a v tejto časti žiadal zmenkový platobný rozkaz zrušiť. Zmenkový platobný rozkaz žiadal ponechať v platnosti v časti zmenkovej sumy 7.582 eur, v časti 6% úroku zo sumy 7.582 eur od 20. februára 2014 do zaplatenia, v časti zmenkovej odmeny 25,27 eur, a v časti náhrady trov 1.043,41 eur. Vzhľadom k čiastočnému späťvzatiu návrhu žalobcom, súd v tejto časti zmenkový platobný rozkaz zrušil a konanie podľa § 96 ods. 1 O. s. p. zastavil. Na prejednanie námietok súd v zmysle § 175 ods. 3 O. s. p. nariadil pojednávanie.

5. Žalobca originálom zmenky, ktorú vystavil žalovaný ako vlastnú zmenku v Banskej Bystrici dňa 9. októbra 2012 preukázal, že sa žalovaný zaviazal zaplatiť bez protestu, na rad žalobcu dňa 19. februára 2014 zmenkovú sumu 13.198 eur.

6. Súd prvej inštancie v odôvodnení poukázal na to, že konaní o námietkach súd rozhoduje o tom, či zmenkový platobný rozkaz ponechá v platnosti alebo či ho zruší a v akom rozsahu. Súd už teda znovu nerozhoduje o žalobnom návrhu, o ktorom rozhodol zmenkovým platobným rozkazom, posudzuje len dôvodnosť obrany odporcu, vyjadrenú v jeho námietkach. Preto je aj pre rozhodnutie o námietkach rozhodujúci ten stav veci, aký tu bol v čase rozhodnutia o návrhu (§ 154 ods. 1 O. s. p.), t. j. v čase vydania zmenkového platobného rozkazu, bez ohľadu na skutočnosti, ktoré sa udiali až po jeho vydaní. V prípade zmenkového konania ide o tzv. skrátené konanie, kedy za predpokladu, že navrhovateľ (majiteľ zmenky) predloží v prvopise zmenku (originál zmenky), o pravosti ktorej niet dôvodu pochybovať, a ďalšie listiny potrebné na uplatnenie svojho práva, súd vydá na jeho návrh zmenkový platobný rozkaz.

7. Podľa súdu prvej inštancie bola zmenka riadne vystavená a žalovaným podpísaná, má všetky náležitosti predpísané v čl. I. § 75 ZZ a keďže nebola v čase splatnosti zaplatená, nie je možné tvrdiť, že sa žalobca zaplatenia domáha bezdôvodne.

8. Žalovaný namietol, že Zmluva o revolvingovej pôžičke, ktorú uzavrel so žalobcom, je spotrebiteľská zmluva a pravdepodobne obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Predmetom konania nie sú nároky veriteľa zo zmluvy, ale zaplatenie zmenky. Žalovaný v konaní nepreukázal, že uzavrel ako fyzická osoba so žalobcom spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je neplatná a na jej základe bola vystavená zmenka. Zo žalovanej zmenky je zrejmé, že ju žalovaný vystavil ako podnikateľ a zabezpečovala jeho záväzky zo Zmluvy o revolvingovej pôžičke, na ktorú sa nevzťahuje zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

9. Z údajov uvedených na prvopise zmenky mal súd za to, že žalovaná zmenka po formálnoprávnej stránke vykazuje všetky podstatné náležitosti, ktoré musí zmenka pre svoju platnosť obsahovať. Taktiež mal za to, že z predložených listinných dôkazov je nesporné, že žalovaný podpísal zmluvu o revolvingovej pôžičke a vystavil vlastnú zmenku ako živnostník. Záväzok zo zmenky je nesporným záväzkom a žalobca ako majiteľ zmenky nemá povinnosť svoj nárok preukazovať iným spôsobom, než predložením prvopisu zmenky. O náhrade trov konania o námietkach súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

10. Proti rozsudku prvej inštancie sa v zákonnej lehote v časti v ktorej súd zmenkový platobný rozkaz ponechal v platnosti odvolal žalovaný. Odvolací súd rozsudkom z 23. februára 2016 č. k. 2CoZm/117/2015-69 rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 3CbZm/493/2014-44 z 18. marca 2015 v napadnutej časti a súvisiacom výroku o trovách konania potvrdil. Druhým výrokom nepriznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

11. V odôvodnení rozsudku odvolací súd uviedol, že z obsahu spisu je zrejmé, čoho sa žalobca návrhom

vo veci samej domáhal, ako aj to, akej časti zobral žalobca návrh späť a v akej časti bol zmenkový platobný rozkaz ponechaný v platnosti.

12. Z obsahu spisu bolo podľa odvolacieho súdu tiež nesporné, že žalobca sa domáhal zaplattenia uplatnenej pohľadávky zo zmenky, ktorá bola založená v spise a ktorá bola vystavená ako vlastná zmenka kde sa odporca zaviazal zaplatiť predmetnú zmenkovú sumu 13.198 eur¹³. februára 2014 na účet v ČSOB banke a.s.

13. Žalovaný nespochybnil, že zmenku nepodpisal a že by podpis žalovaného na zmenke nebol jeho podpisom. Zmenka bola vystavená bez protestu. Zo zmenky je tiež zrejmé, že sa týka zmluvy č. 157622-37029. V rámci prvoinštančného konania žalovaný predložil súdu zmluvu o revolvingovej pôžičke č. 157622-37029 t. j. zmluvu, ktorá sa dotýka predmetnej zmenky. Z čl. 1 je zrejmé, že predmetom zmluvy bolo poskytnutie pôžičky vo výške 9.360 eur na účely výkonu podnikateľskej činnosti žalovaného do 8 pracovných dní od doručenia jedného podpísaného rovnopisu tejto zmluvy dlžníkom veriteľovi vrátane všetkých jej príloh. Splatnosť pôžičky bola dohodnutá v čl. 2 predmetnej zmluvy, kde sa dlžník zaviazal zaplatiť veriteľovi pôžičku na bankový účet veriteľa v 48 mesačných splátkach vo výške 195 eur splatných podľa splátkového kalendára. Splátkový kalendár bol uvedený v prílohe č. 1, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Splatenie pôžičky bolo zabezpečené podľa čl. 5. bod 5.1 zmluvy tým, že dlžník svojim podpisom potvrdil, že v deň podpisu tejto zmluvy vystavil a odovzdal veriteľovi jednu vlastnú blankozmenku v ktorej texte sú uvedené údaje špecifikované v tomto článku.

14. Podľa odvolacieho súdu je nesporné, že zmluva o revolvingovom úvere bola podpísaná tak veriteľom t. j. spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. ako aj dlžníkom 9. októbra 2012. Z čl. 1 predmetnej zmluvy bolo odvolaciemu súdu tiež nesporné, že predmetné finančné prostriedky boli žalovanému ako dlžníkovi poskytnuté na podnikateľskú činnosť čo žalovanému muselo byť zrejmé v čase uzatvárania predmetnej zmluvy, keďže žiadnym listinným dôkazom nebolo preukázané, že by zmluva o revolvingovej pôžičke bola podpísaná pod nátlakom resp., že by žalovaný ako dlžník nebol s predmetnou zmluvou riadne oboznámený. Z uvedeného je teda zrejmé, že predmetná zmluva o revolvingovej pôžičke č. 157622-37029 nemá charakter spotrebiteľskej zmluvy a žalovaný nevystupoval predmetnej zmluve ako fyzická osoba, ktorej boli poskytnuté finančné prostriedky na osobné účely t. j. ako spotrebiteľ. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal na ust. § 52 ods. 1 a ods. 4 Občianskeho zákonníka a uviedol, že vzhľadom na predmet zmluvy o pôžičke nemožno považovať predmetnú zmluvu za spotrebiteľskú zmluvu tak, ako uvádzal žalovaný v podaných námietkach proti vydanému zmenkovému platobnému rozkazu.

15. Odvolací súd súhlasne ako súd prvej inštancie mal za to, že predložením prvopisu zmenky, ktorá má všetky náležitosti predpísané v ust. čl. I. § 1, 3 zákona zmenkového a šekového č. 191/1950 Zb. (ďalej len zmenkový zákon) žalobca svoj nárok vyplývajúci zo zmenky preukázal. Na tom základe súd vydal zmenkový platobný rozkaz, ktorým o jeho návrhu rozhodol. Podaním námietok sa zmenkový platobný rozkaz nezrušil, v ďalšom konaní súd preto len posudzoval, či je obrana žalovaného, vyjadrená v námietkach, dôvodná a či ním tvrdené a preukázané skutočnosti spôsobili úplný alebo čiastočný zánik povinnosti poskytnúť žalobcovi plnenie zo zmenky. Je nesporné, že žalovaný namietal, že zmluva o revolvingovej pôžičke, ktorú uzavrel so žalobcom, je spotrebiteľská zmluva a pravdepodobne obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Žalovaný v konaní nepreukázal, že uzavrel ako fyzická osoba so žalobcom spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti taktiež nepreukázal, že táto zmluva je neplatná a na základe toho by bola neplatná aj dohoda o vyplnení zmenky. Zo žalovanej zmenky je zrejmé, že ju žalovaný vystavil ako podnikateľ a zabezpečovala jeho záväzky zo Zmluvy o revolvingovej pôžičke, na ktorú sa nevzťahuje zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Záväzok zo zmenky je nesporným záväzkom a žalobca ako majiteľ zmenky nemá povinnosť svoj nárok preukazovať iným spôsobom, než predložením prvopisu zmenky. Pre hmotnoprávny charakter zmenkových záväzkov je príznačná ich abstraktnosť, nespornosť a prísnosť. Pokiaľ žalovaný mal výhradné námietky voči vydanému zmenkovému platobnému rozkazu mal ním tvrdené skutočnosti v rámci námietkového konania preukázať. Vzhľadom k tej skutočnosti, že žalovaný nepreukázal, že v danom prípade išlo o

spotrebiteľský vzťah medzi žalobcom a žalovaným a že z riadne uzatvorenej revolvingovej zmluvy o pôžičke je zrejmé, že pôžička bola poskytnutá pre podnikateľské účely odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1,2 O. s. p. potvrdil.

16. Pokiaľ žalovaný v rámci podaného odvolania namietal, že nebola vypočutá ani navrhovaná svedkyňa - účtovníčka odporcu p. Trokšiarová a obchodná zástupkyňa navrhovateľa p. Spišiaková, ktoré sa mali vyjadriť ku skutočnostiam ohľadom prejednávania podmienok úveru a k ostatným okolnostiam uzavretia zmluvy, odvolací súd mal za to, že vzhľadom k tej skutočnosti, že predmet zmluvy je jasne a zrozumiteľne vyjadrený, taktiež je jasne a zrozumiteľne uvedený účel na ktorý mali byť použité finančné prostriedky a žalovaný neuviedol, že zmluva bola podpísaná pod nátlakom, nie sú dané dôvody na vypočutie týchto svedkýň, keďže zo zmluvy je zrejmé, čo bolo predmetom zmluvy a na aký účel mali byť finančné prostriedky použité. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

17. Proti rozsudku Krajského súdu Bratislave z 23. februára 2016, č. k. 2CoZm/117/2015-69 podal prostredníctvom právnej zástupkyne žalovaný. Dovolanie odôvodnil podľa ust. § 237 písm. b/ - konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a písm. c/ - rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Uviedol, že súd postupoval formalisticky, v rozpore so zásadou materiálneho právneho štátu, čo môže založiť aj porušenie práva na spravodlivý proces. Uviedol, že žalovaný sa dozvedel o tom, že finančné prostriedky boli poskytnuté na účely výkonu podnikateľskej činnosti až vtedy, keď mu bol doručený zmenkový platobný rozkaz. Zmluve nerozumel, neboli mu vysvetlené jednotlivé ustanovenia, nemohol ovplyvniť jej obsah. Do omeškania sa dostal kvôli dlhodobej PN. Žalobca nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní žiadosti úver, pričom táto skutočnosť bola súdmi opomenutá. Zmenka bola založená na neplatnom záväzkovom vzťahu. Zmluva obsahuje neprimeranú výšku odplaty v rozpore s ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. RPMN pri danom úvere je 74,97%. Žalovaný nežiadal poskytnutie finančných prostriedkov na účely svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaný poukázal, že odvolací súd urobil záver o účele finančných prostriedkov len na základe zmluvy, bez vykonania ostatných navrhnutých dôkazov - výsluch obchodnej zástupkyne a účtovníčky, potrebných na ozrejmienie predzmluvnej fázy. Práve tomuto záveru žalovaný vyčíta, že je formalistické. Tieto nepriame skutočnosti nasvedčujú, že žalovaný o podnikateľský úver nežiadal a teda finančné prostriedky na podnikanie nepoužil. Záverom žalovaný navrhol, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie, resp. aby rozhodnutie odvolacieho súdu zmenil tak, že súd zmenkový platobný rozkaz č. k. 1Zm/162/2017-11 z 10. júla 2014 v celom rozsahu zrušuje. Zároveň navrhol, aby súd žalovanému priznal náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania vo výške 1.114,05 eur. V podaní doručenom Najvyššiemu súdu SR 25. apríla 2016 žalovaný podal návrh na odklad vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3CbZm/493/2014 z 18. marca 2015 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2CoZm/117/2015 z 23. februára 2016 až do rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o dovolaní.

18. K dovolaniu žalovaného sa prostredníctvom právneho zástupcu vyjadril žalobca. Uviedol, že z dovolania žalovaného nevyplýva žiadny dôvod, pre ktorý by podané dovolanie malo byť vôbec dôvodné, a preto je dôvod na jeho odmietnutie. Tvrdenia uvádzané v dovolaní nepreukazujú to, že by vo veci boli dané dovolacie dôvody. Žalobca tiež poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/115/2012, 3Cdo/81/2011 ako aj na rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. Žalovaný nikdy vo vzťahu k žalobcovi nekonal ako spotrebiteľ a jeho tvrdenia uvádzané v dovolaní sú len popieraním vlastného konania bez opory v reálnych skutočnostiach a domáhaním sa použitia nepríslušnej právnej normy. Nevykonanie dôkazov navrhnutých v odvolaní nie je procesnou vadou, keďže žalovaný ani len nepreukázal prípustnosť takého dôkazu ako tzv. novoty v odvolacom konaní. odvolací súd sa správne a podrobne vysporiadal s návrhom aj po vecnej stránke. záverom žalobca navrhol, aby Najvyšší súd SR odmietol podané dovolanie a súčasne žalovaného zaviazal k náhrade trov žalobcu spojených s týmto dovolacím konaním vo výške spolu 573 eur vrátane DPH.

19. K vyjadreniu žalobcu sa prostredníctvom právnej zástupkyne vyjadril žalovaný. Poukázal na

smernicu Rady 93/13/ES o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a uviedol, že súd musí skúmať obchodnoprávne jednanie viac než text samotnej zmluvy, pretože len predzmluvné rokovania môžu dať skutočný obraz o účele zmluvy. V danom prípade to platí najmä za situácie, keď aj žiadosť o poskytnutie úveru bola vyplňaná zástupcom žalobcu. Žalovaný poukázal aj na aplikačnú prax do roku 2014, ako aj komentár k ust. § 53 Občianskeho zákonníka a na uznesenie Krajského súdu v Trnave z 31. mája 2010 sp. zn. 10CoE/70/2010.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas a riadne zastúpená strana sporu, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

21. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 238 O. s. p.

22. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že dovolaním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z rozhodnutí podľa § 238 O. s. p., prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodíť.

23. Citujúc dovolanie, žalovaný dovolanie odôvodnil podľa „ust. § 237 písm. b/ - konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a písm. c/ - rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci“. Žalovaný tak k dôvodom dovolania podľa § 241 ods. 2 písm. b/ a písm. c/ uviedol nesprávne označenie paragrafu 237 O. s. p.

24. S prihliadnutím na ust. § 242 ods. 1 veta druhá O. s. p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 ods. 1 O. s. p., neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku (§ 238 O. s. p.), ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 ods. 1 O. s. p.

25. Žalovaný procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p. nenamietal a existencia týchto vád v dovolacom konaní ani nevyšla najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

26. Žalovaný v dovolaní namietal, že odvolací súd urobil záver o účele finančných prostriedkov len na základe zmluvy, bez vykonania ostatných navrhnutých dôkazov - výsluch obchodnej zástupkyne a účtovníčky, potrebných na ozrejmenie predzmluvnej fázy.

27. Dovolací súd k vyššie uvedenej námietke žalovaného uvádza, že súdna prax je jednotná aj v názore, že pokiaľ ide o námietku nevykonania všetkých navrhovaných dôkazov (ak súd niektorý dôkaz nevykoná), môže to viesť prípadne k nesprávnym skutkovým zisteniam a v konečnom dôsledku aj k vecne nesprávnej rozhodnutiu, nie však k odňatiu možnosti konať pred súdom v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. (viď R 37/1993, R 125/1999 a R 6/2000). Ak súd rozhodne, že navrhnuté dôkazy nevykoná (napr. preto, že sú pre vec nevýznamné alebo nadbytočné), nemôže to byť považované za postup odnímajúci účastníkovi konania možnosť konať pred súdom. Súd neodníma účastníkovi možnosť pred ním konať ani tým, že (prípadne) nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov; jeho rozhodnutie môže byť síce z tohto dôvodu vecne nesprávne, ale to ešte samo osebe nevedie k zmätočnosti rozhodnutia a nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.

28. Dovolací súd navyše zdôrazňuje, že odvolací súd nevykonanie žalovaným navrhnutých dôkazov - výsluch obchodnej zástupkyne a účtovníčky, náležite v odôvodnení rozsudku odôvodnil.

29. Žalovaný svoje dovolanie odôvodnil tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Uvedený dovolací dôvod zodpovedá ust. § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.

30. Iná vada konania je procesná vada, ktorá na rozdiel od vád taxatívne vymenovaných v § 237 O. s. p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Je právne relevantná, ak mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolací súd môže pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti tohto tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu až vtedy, keď je dovolanie z určitého zákonného dôvodu prípustné; o tento prípad ale v prejednávanej veci nejde.

31. Žalovaný svoje dovolanie napokon odôvodnil aj tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, čo zodpovedá dovolaciemu dôvodu podľa ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.

32. Dovolací súd dodáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 ods. 1 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Aj za predpokladu, že by tvrdenia oprávneného boli opodstatnené, mohli mať za následok nanajvýš vecnú nesprávnosť napadnutého uznesenia, ale nezakladali by súčasne prípustnosť dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O. s. p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné, ale o taký prípad v danej veci nejde.

33. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie žalovaného proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

34. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

35. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.